

DRUGI DZIEŃ
PRÓBNEGO EGZAMINU RADCOWSKIEGO
4 MARCA 2024 r.

CZĘŚĆ DRUGA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa cywilnego

Pouczenie:

1. W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer wpisu aplikanta na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
2. W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer wpisu aplikanta na pierwszej stronie zadania oraz w nagłówku, który powinien być na każdej stronie pracy pisemnej.
3. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
4. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
5. Zadanie z zakresu prawa cywilnego zawarte jest na 29 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Organizatora.

Informacje dla zdającego

Po zapoznaniu się z treścią zadania proszę przygotować, jako radca prawny Kazimiera Mądra, apelację od wydanego w sprawie wyroku, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.

Apelacja bądź opinia powinna być w całości zgodne z założeniami i treścią zadania, w szczególności powinny pozostawać w zgodzie z datą wystąpienia zdarzeń procesowych opisanych w zadaniu, zwłaszcza z datą wydania wyroku przez sąd pierwszej instancji i dalszymi czynnościami procesowymi.

Nie ma potrzeby projektowania załączników do sporządzonej apelacji bądź opinii.

W wypadku podjęcia decyzji o wniesieniu apelacji należy wskazać wysokość opłaty od apelacji. Sądem właściwym do rozpoznania apelacji jest Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie, Wydział Cywilny Odwoławczy.

Podczas rozwiązywania zadania należy przyjąć, że:

- wszystkie dokumenty zostały sporządzone i złożone we właściwej formie i podpisane przez uprawnione osoby, a także zawierają wszystkie wymagane prawem adnotacje i pieczęcie,
- prawidłowo uiszczono opłaty skarbowe od pełnomocnictw oraz opłaty sądowe,
- pełnomocnicy stron zostali należycie umocowani,
- wskazane w zadaniu dane (adresy, numery itp.) są prawidłowe,
- wpisane w kilku miejscach kursywą imiona i nazwiska oznaczają, że w miejscu tym znajduje się odręczny podpis złożony przez daną osobę, tak samo należy oznaczać podpis odpowiedniej osoby w pracy stanowiącej rozwiązanie zadania,
- niektóre załączniki do pism procesowych zostały wprost przedstawione w treści zadania. Natomiast w odniesieniu do załączników nieprzedstawionych, należy przyjąć, że ich treść jest zgodna ze sposobem ich opisanie w pismach procesowych i w uzasadnieniu sądu pierwszej instancji,
- pozew został złożony 17 marca 2023 r., prawidłowo opłacony i prawidłowo doręczony wraz z załącznikami stronie pozwanej,
- odpowiedź na pozew strony pozwanej nie zawierała braków formalnych, została wniesiona w terminie oraz prawidłowo doręczona pełnomocnikowi powódki,
- w toku postępowania sądowego realizowano czynności procesowe bez zakłóceń, dokumenty wytworzone w sądzie w toku postępowania zostały sporządzone prawidłowo pod względem formalnym, sąd we właściwym czasie przekazał stronom niezbędne pouczenia,
- poza pismami procesowymi, dokumentami i stanowiskami opisanymi w zadaniu nie były składane przez strony inne pisma, dokumenty lub stanowiska,
- odbyła się tylko jedna rozprawa, w czasie której doszło tylko do tych zdarzeń, które zostały opisane w zadaniu,
- w terminie otwartym do wniesienia apelacji nie zmienił się stan faktyczny w stosunku do istniejącego w dacie zamknięcia rozprawy przed sądem pierwszej instancji.

Warszawa, dnia 17 marca 2023 r.

Do Sądu Rejonowego
w Wołominie

Powódka

Natalia Dobra

PESEL 99021875725

ul. Kawiarniana 10 m 24

05-820 Wołomin

zastępowana przez radcę prawnego Kazimierę
Mądrą

Kancelaria Radcy Prawnego K. Mądra

ul. Pusta 3

03-275 Warszawa

e-mail: kkkmadra@wp.pl

tel. 603871433

Pozwana

Towarzystwo Ubezpieczeń Ryzyko S.A.

ul. Senatorska 8

Warszawa

Wps 52 680 zł

Data wymagalności: 20 grudnia 2022 r.

Pozew o zapłatę

Działając w imieniu powódki, pełnomocnictwo procesowe w załączeniu, wnoszę o:

1. zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki:

- a) kwoty 10 680 zł (dziesięć tysięcy sześćset osiemdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2022 r. do dnia zapłaty – odszkodowanie i skapitalizowana renta;
- b) kwot po 1000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie, poczynając od 1 marca 2023 r., płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności – renta z uwagi na zwiększone potrzeby powódki;

- c) kwoty 30 000 zł (trzydzieści tysięcy złotych) zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2022 r. do dnia zapłaty;
2. zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych;
 3. rozpoznanie sprawy również pod nieobecność strony powodowej;
 4. wezwanie na rozprawę celem przesłuchania i dopuszczenie dowodów z zeznań:
 - a) w charakterze świadka Joanny Szpak, zam. Warszawa, ul. Żelazna 17, na fakt sprawowania przez nią i inne osoby bliskie opieki nad powódką po wypadku komunikacyjnym z dnia 8 kwietnia 2022 r., a także posiadania przez powódkę telefonu komórkowego IPHONE 13, który uległ zniszczeniu w wyniku wypadku;
 - b) w charakterze strony przesłuchania powódki (adres w pozwie) na fakty dotyczące zakresu uszczerbków i cierpień doznanych przez powódkę w związku z wypadkiem komunikacyjnym stanowiącym podstawę faktyczną wniesionego powództwa, następstw tego wypadku, w tym potrzeby sprawowania nad nią opieki, jej obecnego stanu zdrowia oraz konieczności kontynuowania procesu rehabilitacji, a także posiadania i zniszczenia w wypadku telefonu komórkowego IPHONE 13;
 5. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii celem ustalenia:
 - zakresu i charakteru obrażeń doznanych przez powódkę w wypadku komunikacyjnym w dniu 8 kwietnia 2022 r.;
 - przebiegu procesu leczenia i rehabilitacji oraz niezbędnej pomocy i opieki udzielonej powódce przez osoby trzecie;
 - wpływu doznanych obrażeń ciała na obecny stan zdrowia powódki oraz rokowań co do odzyskania przez powódkę pełnej sprawności;
 - zakresu koniecznej rehabilitacji powódki i ponoszonych w związku z tym kosztów
 6. dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy celem ustalenia aktualnej wartości rynkowej telefonu komórkowego IPHONE 13, który powódka utraciła na skutek wypadku;
 7. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z następujących dokumentów:
 - a) kopii aktu oskarżenia wniesionego przeciwko Pawłowi Szelągowi w sprawie III K 352/22 do Sądu Rejonowego w Wołominie – celem wykazania okoliczności zdarzenia szkodowego;
 - b) kopii wypisu ze szpitala powódki – celem wykazania uszkodzenia ciała doznanego przez powódkę w następstwie wypadku komunikacyjnego z 8 kwietnia 2022 r.;

- c) kopii skierowania powódki na rehabilitację – celem wykazania konieczności dalszej rehabilitacji powódki i jej zakresu;
 - d) faktur wystawionych przez spółkę Rehab za okres od listopada 2022 r. do lutego 2023 r. celem wykazania ponoszonych przez powódkę kosztów rehabilitacji;
 - e) wydruku cennika usług medycznych i opiekuńczych firmy „Opieka” działającej na obszarze Wołomina – celem wykazania średniego kosztu opieki w miejscu zamieszkania powódki;
 - f) pisma powódki do pozwanego z 6 grudnia 2022 r. z żądaniem zapłaty odszkodowania i zadośćuczynienia;
 - g) odpowiedzi pisemnej pozwanego z 20 grudnia 2022 r. informującej o częściowym uwzględnieniu żądania powódki w zakresie zadośćuczynienia
– pisma z pkt f) i g) celem wykazania daty zgłoszonych przez powódkę roszczeń o zadośćuczynienie i odszkodowanie;
 - h) wydruku wyciągu z konta bankowego powódki, z którego wynika, że w dniu 29 grudnia 2022 r. na jej rachunek wpłynęła wypłacona przez pozwanego kwota 20 000 zł;
8. dołączenie do akt sprawy dokumentacji medycznej powódki z Przychodni Rejonowej w Wołominie, ul. Konduktorska 8, Wołomin oraz ze spółki z o.o. Rehab w Wołominie, ul. Myśliwska 15 i przeprowadzenie dowodów z tych dokumentów celem wykazania przebiegu procesu leczenia i niezbędnej rehabilitacji powódki.

Ponadto na podstawie art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c. informuję, że strona powodowa przed wszczęciem procesu podjęła próbę pozasądowego rozwiązania sporu poprzez wezwanie pozwanego pismem z 6 grudnia 2022 r. do naprawienia szkody. Pozwany jedynie częściowo uwzględnił żądania powódki.

Uzasadnienie

W godzinach wieczornych 8 kwietnia 2022 r. doszło do wypadku komunikacyjnego. Paweł Szląg, kierując samochodem Skoda Fabia, nie dochował należytej staranności i przekraczając dopuszczalną prędkość o ponad 30 km/h, wypadł na zakręcie z drogi, uderzając prawnym bokiem pojazdu w barierkę. W wyniku tego powódka, będąca pasażerką pojazdu, doznała wieloodłamowego złamania kości piszczelowej lewej. Bezpośrednio po wypadku powódka została przewieziona do szpitala, gdzie przebywała 12 dni i poddana została operacji. Powódce założono specjalne śruby i gips na okres 6 tygodni. Po zdjęciu gipsu powódka nosiła ortezę stawu kolanowego. W dniach od 7 do 10 sierpnia 2022 r. powódka ponownie była hospitalizowana w tym samym szpitalu, w celu usunięcia śrub z lewej nogi.

/dowód: wypis ze szpitala/

Po wyjściu ze szpitala powódka wymagała pomocy w czynnościach życia codziennego takich jak sprzątanie, lokomocja, przygotowywanie posiłków, kąpanie i robienie zakupów. Pomocy tej udzielały powódce osoby bliskie, w szczególności jej siostra Joanna Szpak.

/dowód: zeznania świadka Joanny Szpak, zeznania powódki/

Powódka skierowana została na rehabilitację w celu usprawniania złamanej uprzednio nogi. Powódka nadal uczęszcza na tę rehabilitację, część kosztów pokrywając z własnych środków.

/dowód: skierowanie na rehabilitację, dokumentacja medyczna powódki z Przychodni Rejonowej w Wołominie, o dołączenie której wnoszę/

Sprawca wypadku Paweł Szeląg, jak wykazały przeprowadzone badania, w chwili wypadku był w stanie nietrzeźwości, miał blisko 2 promile alkoholu w wydychanym powietrzu. Obecnie toczy się przeciwko niemu sprawa karna. Pawłowi Szelągowi postawiono dwa zarzuty: niemyślnego spowodowania wypadku komunikacyjnego w stanie nietrzeźwości (art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.) oraz prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości (art. 178a § 1 k.k.).

Powódka pismem z 6 grudnia 2022 r. wezwała pozwanego, jako ubezpieczyciela ponoszącego odpowiedzialność z OC sprawcy wypadku, do wypłaty zadośćuczynienia w kwocie 100 000 zł oraz odszkodowania za zniszczony telefon komórkowy, a także zwrot kosztów opieki nad powódką.

/dowód: pismo powódki z 6 grudnia 2022 r./

Pozwany uznał jedynie częściowo roszczenie powódki co do zadośćuczynienia i z tego tytułu wypłacił powódce 20 000 zł .

/dowód: pismo pozwanego z 20 grudnia 2022 r., wydruk wyciągu z konta bankowego powódki/.

Powódka w niniejszej sprawie domaga się odszkodowania w wysokości 2000 zł za zniszczony w wyniku wypadku telefon komórkowy IPHONE 13, który powódka otrzymała w grudniu 2021 r. jako prezent gwiazdkowy.

/dowód: zeznania świadka Joanny Szpak, zeznania powódki/

Obecną wartość rynkową tego telefonu powódka szacuje na kwotę 2000 zł. Jednakże na wypadek, gdyby pozwany kwestionował wartość utraconego telefonu, powódka wnosi o dopuszczenie w tym zakresie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy.

Powódka w ramach roszczenia odszkodowawczego domaga się również skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb, to jest kosztów opieki sprawowanej nad nią po wypadku przez osoby trzecie. Opieka ta była konieczna w okresie od 20.04.2022 r. do 31.05. 2022 r. w

wymiarze 3 godzin dziennie, od 1.06.2022 r. do 17.10.2022 r. w wymiarze 2 godzin na dobę i w okresie od 18.10.2022 r. do 16.11.2022 r. w wymiarze 1 godziny na dobę. Zważywszy, że przeciętna stawka opiekuna w gminie zamieszkałej przez powódkę wynosi 20 zł za godzinę opieki, zaś powódka wymagała opieki łącznie przez 434 godziny, po przemnożeniu przez 20 zł/godz., daje to kwotę 8680 zł, której w tej sprawie domaga się powódka.

/dowód: cennik usług medycznych i opiekuńczych firmy działającej na obszarze Wołomina/

Powódka domaga się renty z tytułu zwiększonych potrzeb w związku z koniecznością korzystania z odpłatnych usług rehabilitacyjnych. Zgodnie z zaleceniami lekarskimi powódka od listopada 2022 r. do chwili obecnej odbywa zalecone przez lekarzy zajęcia rehabilitacyjne w wymiarze 2 godzin tygodniowo. W ramach NFZ możliwe było uzyskanie tylko części świadczeń rehabilitacyjnych zaleconych powódce. W pozostałym zakresie powódka musi finansować niezbędne świadczenia rehabilitacyjne we własnym zakresie. Z własnych środków powódka opłaca niezbędne zabiegi, których koszt miesięczny zamyka się kwotą 1000 zł.

/dowód: faktury wystawione przez spółkę Rehab za okres od listopada 2022 r. do lutego 2023 r./

Powódka domaga się również zadośćuczynienia w wysokości 30 000 zł. Pozwany przed procesem uznał swoją odpowiedzialność z tego tytułu do kwoty 40 000 zł, jednakże pomniejszył wypłacone powódce zadośćuczynienie o 50 % z uwagi na przyjęty stopień przyczynienia się powódki do powstałej szkody. Tym samym ostatecznie wypłacił powódce 20 000 zł.

Powódka podkreśla, że nie kwestionuje swojego przyczynienia do powstałej szkody. Wsiadając do pojazdu swojego kolegi Pawła Szeląga i wiedząc, że jest on pod wpływem alkoholu, popełniła bardzo poważny błąd, którego do dzisiaj żałuje i którego się po prostu wstydzi. Rozumie również, że musi ponieść konsekwencję swojego skrajnie nieodpowiedzialnego zachowania. Jednakże, nie kwestionując zakresu przyjętego przez pozwanego przyczynienia, powódka uważa, że właściwe zadośćuczynienie, to jest adekwatne do zakresu poniesionych przez nią krzywd, powinno wynosić 100 000 zł. Z tych względów zważywszy, że pozwany uprzednio już wypłacił 20 000 zł., powódka domaga się zasądzenia dodatkowych 30 000 zł.

Wskazując na zakres krzywdy poniesionej przez powódkę wskazać należy zarówno na cierpienia i ból, jakie towarzyszyły jej przez długi okres czasu, złożony i długotrwały proces leczenia, niemożności samodzielnego poruszania się i konieczności korzystania z pomocy osób trzecich, jak i nadal trwający proces rehabilitacji. Powódka jest młodą i atrakcyjną dziewczyną, przed wypadkiem prowadziła bogate życie towarzyskie, korzystała z uroków młodości.

Ponadto czynnie uprawiała bieganie, trenowała regularnie 3 razy w tygodniu. Po wypadku na skutek doznanych obrażeń ciała i powstałej niepełnosprawności jej życie radykalnie się zmieniło. Przez wiele miesięcy była zamknięta w domu z uwagi na ograniczenia w poruszaniu się, odczuwany ból i towarzyszące jej objawy lękowe. Ponadto nie odzyskała do dzisiaj pełnej sprawności fizycznej. W szczególności nie może wrócić do treningów biegowych, co stanowi dla niej istotny problem. Bieganie stanowiło dla niej, obok bogatego życia towarzyskiego, zasadniczy element dający jej radość życia.

/dowód: zeznania powódki/

Sprawca wypadku w chwili tego wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie Ubezpieczeń Ryzyko S.A. w Warszawie. Odpowiedzialność pozwanego wynika zatem z treści art. 822 k.c. w zw. z art. 436 § 1 k.c., 444 § 1 i 2 k.c., 445 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Z tych wszystkich względów wniesiony pozew uznać należy za zasadny.

Wartość przedmiotu sporu stanowi suma dochodzonych w tej sprawie roszczeń, zgodnie z art. 21 k.p.c., przy uwzględnieniu reguły wynikającej z art. 22 k.p.c.

Wyłączna właściwość tutejszego sądu wynika z art. 34a ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli. Zgodnie z tym przepisem, powództwo o odszkodowanie z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wytacza się wyłącznie przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania albo siedziby poszkodowanego zdarzeniem powodującym szkodę albo przed sąd właściwy dla miejsca zaistnienia tego zdarzenia.

r.pr. Kazimiera Mądra

Załączniki:

- 1) dokumenty wskazane w treści pozwu;
- 2) odpis pozwu wraz z załącznikami;
- 3) pełnomocnictwo procesowe wraz odpisem;
- 4) dowód uiszczenia opłaty od pozwu;
- 5) dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Załącznik do pozwu – kopia pisma powódki do pozwanego z 6 grudnia 2022 r. z żądaniem wypłaty odszkodowania oraz zadośćuczynienia;

Wołomin, 6 grudnia 2022 r.

Towarzystwo Ubezpieczeń Ryzyko S.A.
ul. Senatorska 8
Warszawa

Zgłoszenie szkody – żądanie zapłaty

W dniu 8 kwietnia 2022 r. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w wyniku którego doznałam obrażeń kończyn dolnych, przebywałam w szpitalu, przeszłam dwie operacje i do dnia dzisiejszego nie odzyskałam sprawności, zaś rokowania na przyszłość co do możliwości jej pełnego odzyskania są niepewne. Cierpię również na Zespół Stresu Pourazowego. Sprawcą wypadku był Paweł Szelaąg, ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Waszym towarzystwie.

Wobec powyższego wnoszę o przyznanie mi zadośćuczynienia w wysokości 100 000 zł za krzywdy fizyczne i psychiczne na skutek samego wypadku i doznanych w jego wyniku obrażeń. Domagam się również odszkodowania w wysokości 8680 zł za koszty opieki sprawowanej nade mną przez osoby trzecie. Opieka ta była konieczna w okresie od 20.04.2022 r. do 31.05. 2022 r. w wymiarze 3 godzin na dobę, od 1.06.2022 r. do 17.10.2022 r. w wymiarze 2 godzin na dobę i w okresie od 18.10.2022 r. do 16.11.2022 r. w wymiarze 1 godziny na dobę. Zważywszy, że opieka sprawowana była łącznie przez 434 godziny, zaś przeciętny koszt jednej godziny opieki to 20 zł, domagam się zapłaty 8680 zł. Wnoszę również o przyznanie odszkodowania w wysokości 2000 zł za zniszczony na skutek wskazanego na wstępie wypadku telefon komórkowy Iphone 13.

W załączeniu przedstawiam kopię dokumentacji leczenia szpitalnego.

Natalia Dobra

Załącznik do pozwu zawierający pismo pozwanego z 20 grudnia 2022 r.

Warszawa, 20 grudnia 2022 r.

Pani
Natalia Dobra
zam. ul. Kawiarniana 10
05-820 Wołomin

W odpowiedzi na Pani pismo z 6 grudnia 2022 r. oświadczamy, że uznajemy częściowo Pani roszczenie o zadośćuczynienie do kwoty 40 000 zł. Zważywszy jednak na to, że zdecydowała się Pani na wspólną jazdę z kierującym pojazdem, który był pod wpływem alkoholu (policja po zdarzeniu stwierdziła u Pawła Szeląga blisko 2 promile alkoholu w wydychanym powietrzu) i okoliczność ta stanowiła zasadniczą przyczynę zaistniałego wypadku, określamy Pani przyczynienie się do tego zdarzenia na poziomie 50 %. Z tych względów należna Pani kwota zadośćuczynienia ulega zmniejszeniu do 20 000 zł i w takiej wysokości zostanie Pani zadośćuczynienie wypłacone.

Nie możemy natomiast uznać pozostałych roszczeń określonych przez panią jako roszczenia odszkodowawcze. Nie wykazała bowiem Pani, aby faktycznie poniosła koszty opieki osób trzecich we wskazanych przez Panią okresach. Nie wykazała Pani również, aby powoływany w Pani piśmie IPHONE 13 został faktycznie utracony lub zniszczony na skutek przedmiotowego wypadku.

Z tych względów zajmujemy stanowisko, jak powyżej.

Pouczenie o możliwości odwołania od tej decyzji (...)

Towarzystwo Ubezpieczeń Ryzyko S.A.
ul. Senatorska 8
Warszawa

*/własnoręczny
podpis uprawnionego pracownika/*

Zarządzenie sędziego

IC 82/23

Zarządzenie

- 1) Odpis pozwu wraz z załącznikami i pouczeniami według k.p.c., doręczyć pozwanemu. Zobowiązać pozwanego do złożenia odpowiedzi na pozew w terminie 14 dni pod rygorem wydania wyroku zaocznego na posiedzeniu niejawnym;
- 2) Zwrócić się do Przychodni Rejonowej w Wołominie oraz do spółki z o.o. Rehab w Wołominie o nadesłanie dokumentacji medycznej powódki.

30.03.2023 r.

sędzia Jarosław Niepewny

Elektroniczne potwierdzenie odbioru:

Odpis pozwu z zał., pouc., zob. do odpowiedzi na pozew, sygn. I C 82/23

Odebrano: dnia 6 kwietnia 2023 r. (upoważniony pracownik)

Podpis: nieczytelny

Warszawa, 19 kwietnia 2023 r.

Do Sądu Rejonowego
w Wołominie

Powódka

Natalia Dobra
zastępowana przez radcę prawnego Kazimierzę
Mądrą

Pozwana

Towarzystwo Ubezpieczeń Ryzyko S.A.
ul. Senatorska 8
Warszawa
zastępowane przez adwokata Jana Wspaniałego
Kancelaria Adwokacja Wspaniały i SKA
ul. Piękna 8a
Warszawa
e-mail: wspjks@legal.com.
tel. 601287433

Odpowiedź na pozew

Działając w imieniu pozwanego Towarzystwa Ubezpieczeń Ryzyko S.A. w Warszawie, pełnomocnictwo procesowe wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej w załączeniu, wnoszę o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wnoszę ponadto o dopuszczenie dowodu z dokumentów zawartych w aktach sprawy karnej toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wołominie III K 352/22 w postaci protokołu badania alkomatem sprawcy wypadku oraz opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadku celem wykazania, że sprawca wypadku był w chwili zdarzenia w stanie nietrzeźwości i stan ten miał istotny wpływ na przyjętą technikę kierowania pojazdem, co stanowiło bezpośrednią przyczynę powstałego wypadku. Wnioskuje o przeprowadzenie tego dowodu celem wykazania, że powódka, która była pasażerem pojazdu prowadzonego przez sprawcę, przyczyniła się do

powstałej szkody w 50 %. Gdyby bowiem nie stan kierowcy wywołany alkoholem, do wypadku by nie doszło. Gdyby zaś powódka zachowała się racjonalnie i odmówiła jazdy z pijanym kierowcą, nie doznałaby szkody, której naprawienia domaga się w tej sprawie.

Odnosząc się do zgłoszonych przez powódkę żądań, w pierwszej kolejności pozwany podnosi, że nie kwestionuje, jako ubezpieczyciel sprawcy, swojej legitymacji biernej w tej sprawie.

Wskazać należy, że przed procesem pozwany zlikwidował szkodę wypłacając powódce 20 000 zł zadośćuczynienia. W ocenie pozwanego zadośćuczynienie należne powódce, zważywszy na skutki zaistniałego wypadku, w pełni wyczerpuje się kwotą 40 000 zł. Mając na uwadze przyczynienie się powódki do powstałej szkody, które w ocenie pozwanego powinno być uznane co najmniej w zakresie 50%, wypłacona kwota w wysokości 20 000 zł w pełni kompensuje powstałą krzywdę niemajątkową. Tym samym dalej idące roszczenie powódki o zadośćuczynienie jest niezasadne.

Odnosząc się do zgłoszonych przez powódkę roszczeń odszkodowawczych i roszczenia rentowego wskazać należy, że są one nieudowodnione. W świetle reguł odpowiedzialności deliktowej (które znajdują również zastosowanie do odpowiedzialności gwarancyjnej pozwanego), ciężar wykazania szkody spoczywa na osobie, która domaga się naprawienia tej szkody. Powódka nie wykazała, aby w związku z opieką sprawowaną przez osoby trzecie poniosła jakąkolwiek szkodę. Jak wynika z treści pozwu, opiekę nad powódką sprawowały osoby jej najbliższe i z tego tytułu zapewne nie otrzymały żadnego wynagrodzenia. Pomoc najbliższym w potrzebie stanowi bowiem zarówno obowiązek prawny, jak i moralny i tym samym brak jest roszczenia o zapłatę za wykonanie tego obowiązku. W efekcie zdarzenie szkodowe i wynikająca stąd potrzeba opieki (inna sprawa, czy rzeczywiście w zakresie wskazanym przez powódkę, a nie w zakresie mniejszym) nie skutkowało powstaniem w majątku powódki żadnej straty, ani też żadnego długu. Tym samym zgłoszone w tym zakresie roszczenie odszkodowawcze, pod postacią skapitalizowanej renty, jest niezasadne. Powódka nie wykazała również, aby konieczna rehabilitacja w całości nie mogła być realizowana w ramach NFZ. W efekcie nie zostało wykazane, że ponoszone przez powódkę w tym zakresie koszty są konieczne i pozostają w koniecznym związku przyczynowym z zaistniałym wypadkiem. W końcu wskazać należy, że powódka nie wykazała również, aby wskutek tego wypadku doszło do utraty lub zniszczenia posiadanego przez nią telefonu komórkowego. Na marginesie jedynie pozwany wskazuje, że brak jest potrzeby przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy celem ustalenia wartości tego telefonu. Pozwany nie kwestionuje, że wartość używanego, znajdującego się w dobrym stanie telefonu IPHONE 13, wynosi obecnie około 2000 zł. Zbędne jest więc w tym zakresie prowadzenie postępowania dowodowego.

Stanowisko pozwanego nie oznacza jednak w żadnym razie, że pozwany uznaje zgłoszone przez powódkę roszczenie o zapłatę tej kwoty. Jak zostało to już wskazane powyżej, w ocenie pozwanego brak jest jakichkolwiek dowodów, które świadczyłyby o tym, że powódka faktycznie taki telefon posiadała, a przede wszystkim, że telefon ten utraciła wskutek powstałego wypadku komunikacyjnego.

Z tych względów wnoszę i wywodzę, jak na wstępie.

Oświadczam, że odpis pisma nadany został na adres pełnomocnika powódki listem poleconym.

/adw. Jan Wspaniały/

Załączniki:

- 1) pełnomocnictwo procesowe wraz odpisem;
- 2) dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Jarosław Niepewny

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2023 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Natalii Dobrej

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń Rzyko S.A. w Warszawie

o zapłatę

postanawia:

dopuszczyć dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii celem ustalenia:

- 1) zakresu i charakteru obrażeń doznanych przez powódkę w wypadku komunikacyjnym w dniu 8 kwietnia 2022 r.;
- 2) przebiegu procesu leczenia i rehabilitacji oraz niezbędnej pomocy i opieki ze strony osób trzecich;
- 3) skutków doznanych obrażeń ciała na obecny stan zdrowia powódki oraz rokowań na przyszłość co do możliwości pełnego wyleczenia;
- 4) zakresu koniecznej rehabilitacji powódki i ponoszonych w związku z tym kosztów;
- 5) przewidywanego koniecznego czasu trwania wymaganej rehabilitacji;

-zobowiązać biegłego do sporządzenia pisemnej opinii w 3 egzemplarzach w terminie miesięcznym;

-ustalić wysokość zaliczki na wynagrodzenie biegłego w wysokości 2 000 zł, zobowiązując pełnomocnika powódki do uiszczenia zaliczki w terminie 14 dni pod rygorem pominięcia wnioskowanego dowodu.

sędzia Jarosław Niepewny

Notatka urzędowa

- 1) Zaliczka zapłacona w terminie;
- 2) Akta przesłać biegłemu

25.05.2023 r.

Asystent sędziego
podpis nieczytelny

Opinia

biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii dr n.med. Jana Wosia

sporządzona w dniu 30 czerwca 2023 r.

Przedmiot opinii

(...)

Podstawa opinii

(...)

Wnioski opinii

Zgodnie ze zgromadzoną dokumentacją medyczną, a także po osobistym zbadaniu pacjentki Natalii Dobrej, odpowiadając na pytania sądu stwierdzam, co następuje.

Na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 8 kwietnia 2022 r. ustalam długotrwały uszczerbek na zdrowiu Natalii Dobrej ze schorzeń narządu ruchu i spowodowanych skutków w następstwie wypadku w wysokości 13 % zgodnie z Tabelą Trwałego Uszczerbku na Zdrowiu, tj. stan po operacyjnym leczeniu złamania wieloodłamowo-rozszczepiennie-zgnieceniowego kłykcia bocznego kości piszczelowej lewej z przewlekłymi dolegliwościami bólowymi oraz niedoczulicy skóry okolicy operowanej. Sama ocena bólu doznawanego przez pacjentkę nie jest możliwa do ustalenia, z powodu braku obiektywnych narzędzi diagnostycznych oceniających ból i cierpienia. Jednakże opierając się na stwierdzeniach pacjentki, przy braku podstaw do ich zakwestionowania z medycznego punktu widzenia, stwierdzić należy, że dla pacjentki ból i związane z tym dolegliwości miały charakter długotrwały i uciążliwy. Największy ból pacjentka odczuwała przez okres pierwszych 3 tygodni po wypadku, później stopniowo ulegał on zmniejszeniu wraz z postępowaniem leczenia i ustąpił po usunięciu gipsu. Pacjentka sygnalizuje jednak nawroty bólu, zwłaszcza przy obciążeniu chorej kończyny. Stwierdza również, że źle znosi niektóre zabiegi rehabilitacyjne.

W ocenie biegłego uszczerbek na zdrowiu pacjentki miał charakter długotrwały, co oznacza, że uraz jakiego doznała wymagał długotrwałego leczenia, znacznie dłużej niż 6 miesięcy. Pacjentka miała uraz w kwietniu 2022 r. i dopiero w grudniu 2022 r. można było stwierdzić, że leczenie ortopedyczne zostało zakończone.

Wskazane w pozwie przez pacjentkę okresy koniecznej pomocy osób trzecich i zakres świadczonej pomocy uznać należy za adekwatne w kontekście jej ówczesnego stanu zdrowia, zwłaszcza jeśli uwzględnić występujące wówczas ograniczenia ruchowe. Tym samym biegły potwierdza twierdzenia pacjentki, że w początkowym okresie po wyjściu ze szpitala potrzebowała ona pomocy w czynnościach życia codziennego w wymiarze 3 godzin dziennie,

zaś od czerwca do połowy października 2022 r. wymiar niezbędnej pomocy wynosił 2 godziny dziennie, później zaś do połowy listopada 2022 r. zakres niezbędnej pomocy mógł zostać zredukowany do 1 godziny dziennie. Po tym okresie, w ocenie biegłego, pacjentka już tej pomocy nie potrzebowała.

W tego rodzaju złamaniach i uszkodzeniach kończyny, jakie miały miejsce u powódki, wskazane jest korzystanie z leczenia rehabilitacyjnego. Leczenie rehabilitacyjne, oprócz poprawienia istniejącego stanu zdrowia powódki ma również cel profilaktyczny, obniża stopień powstawania dalszych odległych negatywnych następstw pourazowych.

W ocenie biegłego istnieje konieczność dalszego korzystania z zabiegów fizjoterapeutycznych takich jak elektrostymulacja okolicy kolana lewego, magnetronik, TENS oraz laseroterapia. Mogą one mieć korzystny wpływ w usprawnianiu kończyny po operacji. Takie zabiegi powódka może zasadniczo odbywać w ramach NFZ w trybie ambulatoryjnym. Biegłemu trudno wypowiedzieć się co do faktycznej dostępności tych zabiegów w ramach NFZ w okolicy zamieszkania pacjentki. Jednakże opierając się na swoim doświadczeniu, biegły nie może wykluczyć, że sytuacja wskazana przez pacjentkę ma rzeczywiście miejsce, to znaczy pewne zabiegi są dostępne w ramach NFZ, zaś inne muszą być przeprowadzane prywatnie. Zakres zabiegów rehabilitacyjnych zaleconych pacjentce i przez nią podejmowanych jest adekwatny i konieczny w celu odzyskania sprawności. Trudno jest wskazać datę zakończenia rehabilitacji. W istocie właściwe zabiegi rehabilitacyjne, z uwagi na charakter uszkodzeń ortopedycznych, powinny mieć charakter ciągły.

Jeśli chodzi o rokowania na dalszą przyszłość należy spodziewać się konsekwencji negatywnych występujących w tego rodzaju złamaniach, a mianowicie wcześniejszego rozwoju procesu pourazowego degeneracyjnego stawu kolanowego, z czasem może doprowadzić do zaburzenia osi kończyny i rodzi potrzebę interwencji chirurgicznej. Na dzień sporządzenia opinii, biegły ocenia sprawność lewej nogi powódki za wystarczająco sprawną. W ograniczonym zakresie powódka może obecnie uprawiać pewne formy aktywności fizycznej, uważając jednak na to, aby nadmiernie nie obciążać i nie przeciążać rehabilitowanej kończyny.

Uzasadnienie wniosków

(...)

Biegły z zakresu ortopedii i traumatologii

dr n.med. Jan Woś

PROTOKÓŁ

Dnia 10 stycznia 2024 r

Sąd Rejonowy w Wołominie, I Wydział Cywilny - w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Niepewny

Protokolant: Anna Myszka

na rozprawie w sprawie

z powództwa Natalii Dobrej

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń Ryzyko S.A. w Warszawie

o zapłatę

Rozprawę rozpoczęto o godz. 10:00 zakończono o godz. 12:45

W imieniu strony powodowej radca prawny Kazimiera Mądra – ustanowiona w sprawie

W imieniu pozwanego adwokat Jan Wspaniały – ustanowiony w sprawie.

Stawiła się powódka oraz wezwany świadek Joanna Szpak.

Przewodniczący informuje, że z uwagi na awarię sprzętu rejestrującego dźwięk i obraz, rozprawa nie jest nagrywana. Z rozprawy zostanie sporządzony pisemny protokół.

Strony nie zgłaszają wniosków formalnych. Pełnomocnicy stron oświadczają, że zapoznali się z pisemną opinią biegłego i nie widzą potrzeby wzywiania biegłego na termin rozprawy w celu złożenia ustnej opinii uzupełniającej.

Pełnomocnik powódki popiera pozew i zawarte w nim wnioski dowodowe.

Pełnomocnik pozwanego popiera dotychczasowe stanowisko i wnosi o oddalenie powództwa. Nie oponuje co do przesłuchania obecnego w dniu dzisiejszym świadka oraz przesłuchania powódki. Wnosi jednocześnie o ograniczenie dowodu z przesłuchania stron do przesłuchania powódki. Wniosek dowodowy co do biegłego rzeczoznawcy pozostawia do uznania sądu. Wskazuje jednak, tak jak było to już podnoszone w odpowiedzi na pozew, że strona pozwana nie kwestionuje, że wartość rynkowa telefonu wskazanego przez powódkę może mieścić się w granicach 2000 zł. Inną rzeczą jest natomiast to, czy powódka wykazała, że telefon ten faktycznie uległ zniszczeniu na skutek przedmiotowego wypadku.

Sąd postanowił:

- 1) dopuścić dowód z przesłuchania świadka Joanny Szpak na fakty wskazane w tezie dowodowej zawartej w pozwie;
- 2) dopuścić dowód z przesłuchania stron, z ograniczeniem do przesłuchania powódki, na fakty wskazane w tezie dowodowej zawartej w pozwie;
- 3) na podstawie art. 278¹ k.p.c. dopuścić dowód z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych, która została sporządzona w sprawie karnej III K 352/22 toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wołominie

- 4) oddalić wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy celem ustalenia aktualnej wartości rynkowej telefonu komórkowego IPHONE 13, który powódka miała utracić na skutek wypadku na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c.

Staje świadek Joanna Szpak, lat 35, nauczycielka, siostra powódki, niekarana za składanie fałszywych zeznań. Po pouczeniu oświadcza, że chce zeznawać. Pouczona o obowiązku zeznawania prawdy i odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań, za zgodą stron bez przyrzeczenia zeznaje:

Dostałam wówczas informację, że był wypadek i siostra jest w szpitalu. Siostra miała w sumie dwie operacje. Bardzo wtedy cierpiała, skarżyła się na dotkliwy ból. Po wyjściu ze szpitala siostra początkowo w ogóle nie mogła chodzić. Wszystko ją bolało, trzeba jej było we wszystkim pomagać. Siostra z trudnością się poruszała, miała duże problemy, żeby utrzymać równowagę. Przez dłuższy czas bała się obciążać tę chorą nogę, nawet po zdjęciu gipsu. Siostra po wypadku bardzo się zmieniła. Wcześniej była wesoła, towarzyska. Często mówiła, że młodość ma swoje prawa, musi się wyszaleć. No i szalała trochę. Po wypadku to się skończyło. Trudności z poruszaniem sprawiły, że mogła jedynie siedzieć w domu. Do niej mało kto przychodził, bo ci jej znajomi to w sumie niewiele byli wari. Tak żeby wspólnie poimprezować to owszem, ale jak trzeba było pomóc albo choćby pogadać, to trudno było kogoś znaleźć. Poza tym siostra nie chciała tak naprawdę nikogo widzieć. Mówiła, że w szpitalu zbrzydła, a od tego ciągłego leżenia przytyła. Mówiła, że wstydzą się znajomych. Siostra przed wypadkiem była zapaloną biegaczką. Często trenowała, nawet startowała w zawodach. Z tego co wiem, to obecnie nie biega, mówi, że boi się, że noga nie wytrzyma. Po wyjściu siostry ze szpitala musiałam jej we wszystkim pomagać. Siostra mieszka sama w kawalerce po naszym dziadku. Miała chłopaka, ale jeszcze przed wypadkiem ze sobą zerwali. Ma tylko mnie i naszą mamę. Ja przychodziłam do siostry codziennie, czasem wpadała mama, żeby siostrze pomóc. Mama jest już schorowana, tak że w praktyce cały ciężar opieki spoczywał na mnie. Siostrze trzeba było pomóc przy myciu, sprzątaniu, przygotować posiłki, zrobić zakupy. Słowem wszystko. Tak było prawie do końca roku. Ona niechętnie wychodziła z domu, bała się, że coś się stanie z nogą, a ponadto nie chciała spotykać znajomych. Myślę, że poza wszystkim wstydzą się również tego wypadku, że wsiadła w nocy do samochodu z pijanym kierowcą. Do dzisiaj ma jakieś lęki.

Na pytanie pełnomocnika powódki:

Siostra miała telefon IPHONE 13, z którego była bardzo dumna. To był wówczas nowy sprzęt. Dostała go ode mnie i od naszej mamy na gwiazdkę. To był praktycznie nowy telefon. Mama go załatwiła od jakiegoś znajomego. Kosztował coś chyba ze 3000 złotych.

Na pytanie pełnomocnika pozwanego:

Ja pomagałam siostrze do końca zeszłego roku. Dalej jak trzeba to jej pomagam. Musiałam jakoś pogodzić pracę z pomocą siostrze. Czasem pomagała nasza mama, o ile zdrowie jej pozwalało. Nigdy nie brałam żadnych pieniędzy za tę pomoc. Mama też nie. Siostra mówiła mi, że ten telefon to został zmiążdżony podczas wypadku. Przed wypadkiem włożyła go do kieszenie drzwi pasażera i te drzwi na skutek wypadku zostały zniszczone wraz z telefonem.

W szpitalu po wypadku nie miała już swojego telefonu, musiałam jej przynieść starą NOKIĘ. Nie było gwarancji, ani instrukcji, bo ten Iphone to był telefon z drugiej ręki, ale praktycznie nieużywany. Ja ściągnęłam instrukcję tego telefonu z Internetu. Z tego co wiem, nie było dowodu zakupu, ale bliżej to wszystko wie moja mama, bo to ona faktycznie ten telefon kupowała. Moja mama nazywa się Grażyna Dobra. Mieszka w Wołominie na ul. Cichej 4 m 18.

Strony nie zgłaszają więcej pytań.

Świadek pozostaje na sali rozpraw.

W tym miejscu pełnomocnik powódki wnosi o dopuszczenie dowodu z zeznań matki powódki Grażyny Dobrej (adres w protokole rozprawy). Wskazuje, że świadek ten miałby zeznawać na fakt zakupu dla powódki telefonu IPHONE 13, a także wskazać od kogo telefon został kupiony i czy są jakieś dokumenty świadczące o tym zakupie.

Pełnomocnik pozwanego oponuje przeciwko temu wnioskowi. Wskazuje, że jest on spóźniony, zaś przesłuchanie tego świadka skutkowałoby zbędnym przedłużeniem postępowania.

Sąd postanowił na podstawie art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. pominąć złożony wniosek dowodowy.

W tym miejscu pełnomocnik powódki zgłasza zastrzeżenie do protokołu na podstawie art. 162 k.p.c.

Pełnomocnik powódki wskazuje, że postanowienie sądu oddalające wniosek o przesłuchanie świadka Grażyny Dobrej narusza art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c., gdyż zeznania świadka są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, aby wyjaśnić okoliczności dotyczące zniszczenia telefonu powódki. Pełnomocnik pozwanego w ramach zadawanych dzisiaj pytań świadkowi Szpak podniósł, że powódka nie przedstawiła żadnych dokumentów dotyczących zakupu tego telefonu, co nasuwa wątpliwość, czy powódka faktycznie taki telefon posiadała. Zeznania świadka Grażyny Dobrej zmierzają wprost do wyjaśnienia tych okoliczności.

Staje powódka Natalia Dobra, lat 25. Pouczona o obowiązku zeznawania prawdy oraz treści art. 304 k.p.c.

Pamiętam dobrze ten wypadek. Mam traumę, boję się jeździć pojazdami, cały czas wypadek mam przed oczami. Cały czas mi wstyd, że wsiadłam wtedy do tego samochodu z Pawłem. Wiedziałam przecież, że pił na imprezie, ale nie wiedziałam, że tak dużo. On mnie namawiał, mówił, że to w sumie blisko, to mnie podwiezie. Jest już późna noc, a taksówkami takie młode dziewczyny nie powinny po nocy same jeździć. Faktycznie czytałam coś o gwałtach w taksówkach i dlatego zdecydowałam się jechać z Pawłem. To było bardzo głupie. Potem znajomi komentowali, że sama się prosiłam o nieszczęście jadąc z pijakiem.

Po wypadku zostałam zabrana do szpitala. Miałam w sumie dwie operacje. Tygodnie w gipsie, trudności z chodzeniem. Przez długi czas czułam silny ból, bałam się, że coś jest nie tak z tą nogą. Lekarze mnie uspokajali, że wszystko jest w miarę OK, ale ja się cały czas niepokoiłam.

Do dzisiaj mam traumę. Cały czas się boję, że jakoś źle stanę, że przeciążę tę nogę i ona znowu zacznie mnie boleć. Chodzę na rehabilitację, ale nie mam poczucia, że jest coraz lepiej.

W tym miejscu powódka zwraca się do sądu z prośbą, czy mogłaby dalsze zeznania składać na siedząco.

Przewodniczący wyraża zgodę na powyższe.

Powódka w dalszym ciągu:

Z tym telefonem to było tak, że jak wsiadłam do samochodu, to miałem go w ręku. Coś w nim sprawdzałam. Potem jak zaczęłam rozmawiać z Pawłem, to odłożyłam telefon do kieszeni, która była w przednich drzwiach samochodu po stronie pasażera, to znaczy tam, gdzie siedziałam. Potem doszło do wypadku. Paweł zjechał z jezdni, zarzuciło go i prawym bokiem pojazdu uderzył w barierkę. Uderzenie było w przednie prawe drzwi, tam gdzie siedziałam i gdzie był schowany mój telefon. Poczułam uderzenie. Drzwi zostały mocno wgniecione, zaklinowały się. Zapewne telefon uległ wówczas zmiążdżeniu. Nie sprawdzałam wtedy co się z nim stało bo poczułam straszny ból. Potem okazało się, że to noga. Chyba wtedy nawet zemdlałam. Przyjechała straż, wyciągnęli mnie z tego samochodu, bo drzwi się zaklinowały. Potem zabralo mnie pogotowie.

Na pytanie pełnomocnika powódki:

Siostra po wyjściu ze szpitala pomagał mi się umyć, ubrać, pójść do toalety. Jak z tą nogą nie byłam w stanie nic zrobić, bardzo mnie bolało, miałam gorączkę, źle się czułam. Długo nie wychodziłam z domu. Zakupy robiła mi siostra, załatwiała różne sprawy na mieście, wozila mnie do lekarza, jak trzeba było. Ja się bałam jeździć samochodem, ale w sumie nie miałam wyjścia. Ja mieszkam sama i bez pomocy siostry bym sobie nie poradziła. Pomagała również mama. Trwało to tyle czasu, jak zostało wskazane w pozwie.

Na pytanie pełnomocnika pozwanego:

Ja cały czas chodzę na rehabilitację. Dowiadywałam się w NFZ. Nie wszystkie zabiegi, które zostały zlecone mi przez lekarza są wykonywane w mojej przychodni. Niektóre muszą brać prywatnie. Sama za nie płacę. Finansowo pomaga mi siostra.

Co do tego telefonu, to dostałam go od mamy na gwiazdkę. To był IPHONE 13. Wyglądał jak nowy, choć był kupiony z drugiej ręki. Dzisiaj dowiedziałam się, że również siostra się do niego dołożyła. Bezpośrednio po wypadku nie szukałam telefonu. Bałam się, że z tego samochodu to w ogóle nie wyjdę. Paweł próbował mi pomóc, ale nie mógł otworzyć drzwi, bo były mocno wgniecione i się zaklinowały. Dopiero straż pożarna je przecięła i mnie wydostała. Raczej nie przypuszczam, aby telefon ocalał. Pytałam się potem Pawła, jak go wypuścili z aresztu, co się stało z moim IPHONEM. Powiedział mi, że nic z niego nie zostało – zgnieciona skorupa.

W tym miejscu pełnomocnik powódki oświadcza, że chciał w pozwie złożyć wniosek dowodowy celem przesłuchania Pawła Szeląga na okoliczności dotyczące m.in. zniszczenia telefonu powódki. Jednakże nie jest znane obecne miejsce pobytu Pawła Szeląga i tym samym

nie było możliwe zgłoszenie tego dowodu. Z tego samego powodu, to jest niemożności ustalenia jego miejsca pobytu, został również zawieszony proces karny o spowodowanie tego wypadku.

Na pytanie pełnomocnika powódki:

Ja przed wypadkiem uwielbiałam biegać. Biegałam po lesie trzy razy w tygodniu. Kilka razy brałam udział w zawodach. Czułam się silna i zdrowa. Teraz nie biegam. Próbowałam, ale miałam wrażenie, że noga mnie boli. Lekarze kazali jej nie obciążać. Pozostały mi tylko spacerować po lesie.

Na pytanie pełnomocnika pozwanej:

Ja nie płaciłam siostrze, ani mamie za opiekę. To raczej one się dokładały. Tak jak teraz dokładają się do mojej rehabilitacji.

Ja nie płaciłam za przejazd Pawłowi Szelałowi. On był moim znajomym i ponieważ jechał w tym samym kierunku, to zaproponował mi podwózkę. Niestety zgodziłam się.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, pełnomocnicy stron zajmują stanowiska, jak dotychczas. Nie zgłaszają innych wniosków.

Pełnomocnik powódki wnosi o uwzględnienie powództwa w całości.

Pełnomocnik pozwanego wnosi o oddalenie powództwa w całości.

Przewodniczący zamknął rozprawę i zarządził naradę nad orzeczeniem.

Po naradzie przewodniczący ogłosił wyrok i podał ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia.

Protokolant
Anna Myszka

Przewodniczący
Jarosław Niepewny

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie, I Wydział Cywilny - w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Niepewny

Protokolant: Anna Myszka

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2024 r. na rozprawie w Wołominie

sprawy z powództwa Natalii Dobrej

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń Ryzyko S.A. w Warszawie

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanej na rzecz powódki 15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2022 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, poczynając od 1 marca 2023 r., płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności, tytułem renty z uwagi na zwiększone potrzeby;
- 3) oddala powództwo w pozostałej części;
- 4) kosztami postępowania w całości obciąża powódkę, pozostawiając wyliczenie tych kosztów referendarzowi sądowemu.

Jarosław Niepewny

Warszawa, 17 stycznia 2024 r.

sygn. akt I C 82/23

Wniosek pełnomocnika powódki o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem

Wnoszę o doręczenie wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z 10 stycznia 2024 r. wraz z uzasadnieniem. Wnoszę o sporządzenie uzasadnienia całego wyroku.

r.pr. Kazimiera Mądra

sygn. akt I C 82/23

Uzasadnienie

W pozwie wniesionym przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń Ryzyko S.A. w Warszawie powódka Natalia Dobra domagała się zasądzenia od pozwanej:

- 1) kwoty 10 680 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2022 r. do dnia zapłaty – jako odszkodowania i skapitalizowanej renty;
- 2) kwot po 1000 zł miesięcznie, poczynając od 1 marca 2023 r., płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności – jako renty na zwiększone potrzeby;
- 3) kwoty 30 000 zł zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 grudnia 2022 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powódka domagała się zasądzenia od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany ubezpieczyciel nie uznał powództwa i wnosił o jego oddalenie.

Sąd rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 8 kwietnia 2022 r. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w którym poszkodowana została powódka. Sprawcą wypadku był Paweł Szelaąg, który kierując samochodem Skoda Fabia, przekraczając dopuszczalną prędkość o ponad 30 km/h, wypadł na zakręcie z drogi, uderzając prawnym bokiem pojazdu w barierkę. Sprawca wypadku prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości. Jak wynika z badania przeprowadzonego bezpośrednio po wypadku, miał blisko 2 promile alkoholu w wydychanym powietrzu. Zgodnie z opinią biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków, która sporządzona została w postępowaniu karnym toczącym się przeciwko Pawłowi Szelaągowi, bezpośrednią przyczyną wypadku była zbyt duża brawura kierującego pojazdem i znaczne przekroczenie (około 30 km/h) prędkości dopuszczalnej w tym

miejscu drogi. Jak wskazał biegły taki styl jazdy mógł wynikać ze stanu nietrzeźwości kierującego. Przeciwno Pawłowi Szelałowi toczy się obecnie sprawa karna. Postawiono mu dwa zarzuty – zarzut niemyślnego spowodowania wypadku komunikacyjnego w stanie nietrzeźwości (art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.) oraz zarzut prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości (art. 178a § 1 k.k.).

Powódka godząc się na podróż z P. Szelałem miała świadomość, że pił on alkohol, nie zdawała sobie jednak sprawy, że był on wówczas aż tak pijany. Przed sądem powódka wskazała, że bardzo żałuje podjętej wówczas decyzji, uważa ją za bardzo nierozsądną, wręcz – jak to określiła – głupią. Powódka ma świadomość, że w ten sposób przyczyniła się do szkody, której doznała w wyniku tego wypadku.

Powódka na skutek wypadku doznała wieloodłamowego złamania kości piszczelowej lewej. Powódka po zdarzeniu z uwagi na to, że doszło do uszkodzenia i wgniecenia drzwi pasażera, nie mogła opuścić pojazdu. Nastąpiło to dopiero po interwencji straży pożarnej. Powódka została przewieziona do szpitala. W szpitalu, po wykonaniu zdjęć rentgenowskich, stwierdzono złamanie lewej nogi w rejonie stawu kolanowego. Powódka przez 12 dni przebywała w szpitalu, gdzie przeszła operację. Założono jej specjalne śruby i gips na okres 6 tygodni. Po zdjęciu gipsu powódka nosiła ortezę stawu kolanowego. Ponownie powódka była hospitalizowana w dniach od 7 do 10 sierpnia 2022 r. Wówczas usunięto jej śruby z lewej nogi.

Od listopada 2022 r. powódka uczęszcza na rehabilitację, zgodnie z zaleceniami lekarskimi. Jedynie w części rehabilitacja jest możliwa w ramach NFZ. Za pozostałe zabiegi rehabilitacyjne powódka musi płacić. Koszt tych zabiegów, jak wynika z dołączonych przez powódkę do pozwu faktur, wynosi 1000 zł miesięcznie.

Po wyjściu ze szpitala powódka wymagała pomocy osób trzecich w czynnościach życia codziennego, takich jak przygotowywanie posiłków, mycie, sprzątanie, robienie zakupów. Przed dłuższy czas powódka nie wychodziła z domu. Pomoc ta świadczona była w okresie od 20.04.2022 r. do 31.05.2022 r. w wymiarze 3 godzin dziennie, od 1.06.2022 r. do 17.10.2022 r. w wymiarze 2 godzin na dobę i w okresie od 18.10.2022 r. do 16.11.2022 r. w wymiarze 1 godziny na dobę. Powódce pomagała przede wszystkim jej siostra Joanna Szpak, a rzadziej również matka. Była to pomoc nieodpłatna, powódka nie ponosiła z tego tytułu żadnych kosztów.

Przed wypadkiem powódka była osobą bardzo towarzyską, pełną radości życia. Po wypadku rzadko wychodzi z domu, wręcz izoluje się od ludzi. Przed wypadkiem jej pasją było bieganie, trenowała nawet trzy razy w tygodniu. Obecnie nie biega, gdyż boi się nadmiernie obciążać złamanej nogi. Swoją aktywność ograniczyła jedynie do spacerów.

Pismem z 6 grudnia 2022 r. powódka wezwała pozwanego, jako ubezpieczyciela ponoszącego odpowiedzialność z OC sprawcy wypadku, do wypłaty zadośćuczynienie w kwocie 100 000 zł oraz odszkodowania za zniszczony telefon komórkowy (Iphone 13) – kwota 2000 zł, a także zwrotu kosztów opieki sprawowanej nad powódką w okresie od kwietnia do listopada 2022 r. – kwota 8680 zł.

Pozwany uznał jedynie częściowo roszczenia powódki i wypłacił jej tytułem zadośćuczynienia kwotę 20 000 zł. Pozostałe roszczenie powódki uznał za niezasadne, jako niewykazane.

Powyższy stan faktyczny sąd rejonowy ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w sprawie, w tym sporządzoną pisemną opinię biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Opinia ta nie została zakwestionowana przez żadną ze stron, zawierała jasne i logiczne wnioski, które zostały w sposób przekonujący uzasadnione. Ponadto sąd ustalenia dotyczące przebiegu wypadku oparł na dowodzie z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków sporządzonej w sprawie karnej toczącej się przeciwko sprawcy wypadku Pawłowi Szelągowi. Sąd oparł się również na zeznaniach świadka Joanny Szpak, którym w przeważającej części dał wiarę. W znacznej części uwzględnił również zeznania powódki przesłuchanej jako strona. Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom powódki i świadka Szpak jedynie w odniesieniu do powstania szkody w postaci zniszczenia telefonu komórkowego Iphone 13, który miał stanowić własność powódki. Zeznania w tym zakresie są nieprzekonujące, a w szczególności nie znajdują potwierdzenia w żadnych dokumentach, takich jak dowód zakupu telefonu, karta gwarancyjna, czy instrukcja obsługi. Powódka jest osobą bezpośrednio i wprost zainteresowaną rozstrzygnięciem sprawy na jej korzyść. Tym samym do treści składanych przez nią zeznań podchodzić należy z dużą ostrożnością. Z kolei świadek Szpak jest siostrą powódki, silnie z nią związaną. W efekcie obiektywizm jej zeznań budzi duże wątpliwości sądu rejonowego.

W świetle powyższych ustaleń sąd rejonowy zważył, co następuje.

Legitymacja czynna powódki i bierna pozwanego nie budziła w tej sprawie wątpliwości. Sprawca wypadku Paweł Szeląg w chwili tego wypadku posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie Ubezpieczeń Ryzyko S.A. w Warszawie. Odpowiedzialność pozwanego wynika zatem z art. 822 k.c. w zw. z art. 436 § 1 k.c., 444 § 1 i 2 k.c., 445 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Odpowiedzialność cywilna posiadacza pojazdu jest objęta systemem obowiązkowego ubezpieczenia. Obowiązek świadczenia odszkodowawczego po stronie ubezpieczyciela jest

akcesoryjny w stosunku do obowiązku świadczenia ubezpieczonego, co oznacza, że istnienie i rozmiar zobowiązania ubezpieczyciela zależy od istnienia i rozmiarów zobowiązania po stronie ubezpieczonego. Tak więc zakres odpowiedzialności ubezpieczonego wyznacza zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela względem poszkodowanego. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

W rozpoznawanej sprawie sprawca wypadku Paweł Szelağ był samoistnym posiadaczem pojazdu, którym kierował. Tym samym ponosi on odpowiedzialność za spowodowany wypadek na zasadzie ryzyka, zgodnie z art. 436 § 1 k.c. W efekcie również ten przepis znajdzie zastosowanie do odpowiedzialności pozwanego. Zgodnie bowiem z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczony. Zgodnie natomiast z art. 822 § 4 k.c., uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Powódka w niniejszej sprawie domaga się odszkodowania w wysokości 2000 zł za zniszczony na skutek wypadku telefon komórkowy IPHONE 13, który powódka miała otrzymać w grudniu 2021 r. jako prezent gwiazdkowy. Trafnie pozwany podniósł, że okoliczność ta, to jest fakt zniszczenia tego telefonu w wypadku komunikacyjnym, nie została w tej sprawie wykazana. Co więcej, strona powodowa nie wykazała również, że w ogóle była właścicielem takiego telefonu oraz posiadała go w chwili przedmiotowego zdarzenia. W szczególności powódka nie przedstawiła żadnych dokumentów, które wykazywałyby fakt nabycia tego telefonu (dowód zakupu, karta gwarancyjna, instrukcja obsługi). Mając na uwadze, że ciężar wykazania szkody (zniszczenia telefonu) zgodnie art. 6 k.c. obciążał powódkę, brak wykazania tej okoliczności skutkowało oddaleniem wniesionego w tym zakresie powództwa odszkodowawczego. Powstała szkoda nie została bowiem wykazana.

Powódka w ramach roszczenie odszkodowawczego domagała się również skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb, to jest kosztów opieki sprawowanej nad nią po wypadku przez osoby trzecie. Jak zostało to ustalone w niniejszej sprawie, opieka nad powódką była

konieczna w okresie od 20.04.2022 r. do 31.05. 2022 r. w wymiarze 3 godzin dziennie, od 1.06.2022 r. do 17.10.2022 r. w wymiarze 2 godzin na dobę i w okresie od 18.10.2022 r. do 16.11.2022 r. w wymiarze 1 godziny na dobę. Opieka ta była jednak sprawowana nieodpłatnie przez siostrę i matkę powódki. W efekcie nie powstały po stronie powódki żadne koszty związane ze sprawowaną opieką. Wskazywane przez powódkę koszty były jedynie hipotetyczne i nie zostały faktycznie poniesione. Brak jest tym samym szkody, która mogłaby podlegać naprawieniu w ramach wniesionego w tym zakresie roszczenia odszkodowawczego. Uzasadniało to oddalenie powództwa w tej części.

Zasadne natomiast okazało się żądanie zasądzenia renty z tytułu zwiększonych potrzeb w związku z koniecznością rehabilitacji powódki. Konieczność takiej rehabilitacji i wskazywany przez powódkę zakres został potwierdzony w opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Powódka poprzez dowody z dokumentów (złożone faktury za rehabilitację) wykazała, że miesięczny koszt niezbędnej rehabilitacji wynosi 1000 zł. Wyjaśniła również, że świadczenia te nie są dostępne w ramach NFZ. Pozwany kwestionował to stanowisko. Z jego zarzutami nie można się jednak zgodzić. Wskazać należy bowiem, że w orzecznictwie przyjmuje się, że w sytuacji gdy ubezpieczyciel, odpowiadający wobec poszkodowanego w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, powołuje się na ustawowy obowiązek minimalizacji szkody, w tym możliwość podjęcia nieodpłatnego leczenia lub rehabilitacji w ramach NFZ, ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na ubezpieczycielu (uchwała składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z 19 maja 2016 r., III CZP 63/15). W niniejszej sprawie pozwany takiego dowodu nie przeprowadził, zaś powódka wykazała zasadność i celowość odbywania zajęć rehabilitacyjnych, których koszt wynosi 1000 zł miesięcznie.

Jednakże przy ustalaniu ostatecznie należnej powódce renty wskazać należy na prawidłowo wysunięty przez pozwanego zarzut przyczynienia się powódki do powstania szkody z uwagi na podjętą decyzję o podróżowaniu z kierowcą znajdującym się w stanie nietrzeźwości (niemal 2 promile alkoholu w wydychanym powietrzu). Co więcej, jak wynika z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków, sporządzonej w sprawie karnej toczącej się przeciwko Pawłowi Szelałgowi, bezpośrednią przyczyną wypadku była zbyt brawura kierującego pojazdem i znaczne przekroczenie (około 30 km/h) prędkości dopuszczalnej w tym miejscu drogi. Jak wskazał przy tym biegły, taki styl jazdy mógł wynikać ze stanu nietrzeźwości kierującego. Powódka, jak sama przyznała, godząc się na podróż z P. Szelałgiem miała świadomość, że pił on alkohol. Przyznała również, że żałuje tej decyzji i ma świadomość, że w ten sposób sama przyczyniła się do szkody, której doznała w wyniku wypadku. Powódka więc przyznała swoje

przyczynienie. Sąd rejonowy podziela przy tym ocenę pozwanego, że stopień tego przyczynienia w okolicznościach niniejszej sprawy ustalić należy na 50 %. Wniosek taki wynika zresztą pośrednio również z przywołanej powyżej opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków. W efekcie należna powódce renta podlega zmniejszeniu w tym samym stopniu (art. 362 k.c.). Z tych względów sąd rejonowy na podstawie art. 444 § 2 k.c. w zw. z art. 362 k.c. zasądził na rzecz powódki rentę z tytułu zwiększonych potrzeb w wysokości 500 zł miesięcznie.

Analogicznie należało w tej sprawie rozstrzygnąć o żądaniu powódki dotyczącym zapłaty zadośćuczynienia. Podzielić należy stanowisko strony powodowej, że biorąc pod uwagę wszystkie następstwa wypadku, w tym w szczególności nasilony i długotrwały stopień cierpień fizycznych i psychicznych, powódce należy się dodatkowe zadośćuczynienie w wysokości 30 000 zł. Ponownie zastosować należy jednak wskazaną powyżej konstrukcję przyczynienia się pokrzywdzonego do powstałej szkody. Tym samym zgodnie z art. 362 k.c. przysługujące powódce zadośćuczynienie zostało przez sąd rejonowy zredukowane o połowę. W efekcie na podstawie art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 362 k.c. zasądzono na rzecz powódki 15 000 zł zadośćuczynienia.

O odsetkach od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia sąd rejonowy orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Opóźnienie pozwanego w spełnieniu żądanego przez powódkę świadczenia powstało bowiem z chwilą bezzasadnej odmowy spełnienia tego świadczenia, a więc z dniem 21 grudnia 2022 r.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 100 k.p.c. Zważywszy, że powódka w znacznej części uległa swoim żądaniom, należało ją obciążyć całością kosztów postępowania. Zgodnie z art. 108 § 1 zd. 2 k.p.c. wyliczenie tych kosztów pozostawiono referendarzowi sądowemu.

Jarosław Niepewny

Zwrotne potwierdzenie odbioru przez pełnomocnika powódki odpisu wyroku z uzasadnieniem

z treści zwrotnego potwierdzenia odbioru znajdującego się w aktach sprawy wynika, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczony został pełnomocnikowi powódki przez portal informacyjny w dniu 12 lutego 2024 r.